

رۆشنییری چەپی ئێران و بابەتی دیموکراسی

10 مرداد 1405

پەراویزی سەرەکی و تارەکه

«لە سەرەڵدانی رۆشنییری چەپی ئێرانەوه لە سەدەوی نۆزدەهەمەوه تاوهکو ئەمڕۆ، ئەوانە بە جۆریک خۆیان لەم خێزانەدا پێناسە دەکەن، چالاکوانی باری ژبانی سیاسی و کۆمەڵایەتی کۆمەڵگەشمان بوون. ئەگەر بە واتای سارتیریانە «رۆشنییری پابەند» بگەرێنەوه، ئەم گرووپە لە رووی کۆمەڵایەتییهوه نموونە رۆشنییرن. ئەم نموونەیهی رۆشنییری کە لە روانگەي ئیمیل زۆلان هاینش بلیشدا دەبینرێت، مل بۆ دۆخی موجود نادات و بەدوای گۆڕینییهوهیه. تیگەیشتنی باوی چەپ بۆ رۆشنییر، چینیایەتییه؛ چونکە لە زۆر حالەدا بە دوورکەوتنەوه لە چینی کۆمەڵایەتی خۆی و بۆ بەدیھێنانی بەرژەوهندییهکانی کرێکاران و زەحمەتکێشانی تر، دیتە ناو چالاکیی کۆمەڵایەتییهوه. لە نەریتی رۆشنییری چەپدا، وتەکەي مارکس لە تیزەکانیدا سەبارەت بە فۆیەرباخ کە دەلێت «فەیلەسووفان تا ئیستا جیهانیان بە شیوازی جۆراوجۆر لێک داووتەوه. ئیستا کاتی ئەوه هاتوه کە بیگۆرن،» هاوکات واتای بانگەواز بۆ کردەوهش دەدات. روانگەي دەسەلاتخواز، یەکیکە لە تاییهەتمەندییهکانی رۆشنییری چەپی رادیکالی سەدەي بیستەم؛ چونکە گۆڕینی جیهان لە زەھنییهتی ئەم رۆشنییرانەدا بەشیکە لە ھۆکاری بوون و ناسنامەیان.»

پوخته

وتاری «رۆشنییری چەپی ئێران و بابەتی دیموکراسی» لە نووسینی سەعید پەیوهندی، بە روانگەیهکی شیکاری و مێژوویی، پەیوهندی نیوان گوتارەکانی چەپی ئێران و چەمکی دیموکراسی لە سەردەمی مەشرووتە تاوهکو دواي شۆرشى ۱۳۵۷ هەڵدەسەنگینێت. نووسەر بە پێناسەیهکی کەمتەرخەمانە بۆ «رۆشنییری چەپ» وەک کەسێک کە خۆی بەم ناسنامەیه دەبەستیتەوه، دەرەخات کە چۆن لە نەریتی چەپی ئێراندا، دیموکراسی زۆر جار لە پەیوهندیدا لەگەڵ دادپەرەری کۆمەڵایەتی، خەباتی دژەئیمپریالیزم و پێشخستنی کاری بەکۆمەڵ بەسەر تاکەکەسدا پێناسە کراوه و کەمتر وەک بنەمایهکی گشتی مافەکانی ھاوولاتیبوون و میکانیزمی دامەزرێوایی دەسەلاتی سیاسی تیگەیشتووه.

پەیوهندی بە بەسەرکردنەوهي سەردەمه جیاوازهکان، لە سۆسیال-دیموکراسی مەشرووتەخواز تا حزبی تووده، چەپی رادیکالی دەیهکاتی ۴۰ و ۵۰ و رێکخراوه شۆرشگێڕەکان، دەرەخات کە خۆیندنەوهي چینیایەتی بۆ دیموکراسی –وەک ئامرازیک لە خزمەت چینیان «گەل»دا– بووتە ھۆی دروستبوونی جۆریک لە جیاوازی لە نیوان «دیموکراسیی روکەشی لیبرالی» و «دیموکراسیی گەل». لەم چوارچێوهیهدا، ئازادییه سیاسییەکان و مافەکانی مرۆف زۆر جار بۆ بابەتیکی بۆرجوازی کەم کراونەتەوه و لەپێشینەدان بۆ داگیرکردنی دەسەلات و بەدیھێنانی دادپەرەری کۆمەڵایەتی بووه.

نووسەر لە شیکردنەوهي ھەڵسوکەوتی چەپ لە سالانی شۆرشى ۱۳۵۷ و دواي ئەویدا، داوکۆی لەوه دەکات کە بەشیکی گرنگی رۆشنییری چەپی رادیکال لە تاقیکردنەوهي دیموکراسیدا شکستی ھێنا؛ چونکە لە بەرامبەر

سنووردارکردنی ئازادییه‌کان و دامه‌زراندنی ده‌سه‌لاتی نوویی سته‌مکارد، به‌هۆی ئه‌وه‌ی گ‌رنگیی زیاتری به‌ گوتاری دژه‌ئیم‌پریالیستی و دادپه‌روه‌رانه‌ دا، هه‌لۆیستیکی یه‌ک‌لاکه‌ره‌وه‌ی له‌ به‌رگریکردن له‌ دیموکراسیی لیبرال نه‌گ‌رت‌ه‌به‌ر. وتاره‌که به‌ گشتی هه‌ولێکه بو تێگه‌یشتن له‌م گ‌ری کویره تیۆری و میژووویه له‌ په‌یوه‌ندیی چه‌پی ئێران له‌گه‌ل دیموکراسیدا.

وه‌شانی ته‌واوی وتاره‌که له‌ شیوه‌ی پی‌دی‌اف له‌ به‌رده‌ستدایه:

سه‌عید په‌یوه‌ندی‌سالی بیست و چه‌وته‌م، ژماره ۲ و ۳، هاوینی ۱۳۹۱ – ئێران نامگ